

[Elgaard.]

eksisterende Banker, der har en mindre Aktiekapital end 200 000 Kr., faar en temmelig lang Frist til at bringe Aktiekapitalen op paa dette Beløb. Efter de foreliggende Oplysninger er der, saa vidt jeg husker, 16 Banker, der har under 200 000 Kr.s Aktiekapital, og af disse er der vist kun en ganske enkelt, der har over 100 000 Kr., men jeg forstaar Forslaget saaledes, at man vil være rimelig mod disse ogsaa i de kommende Aar, og jeg gaar ud fra, at det samme gælder de Banker, hvis Aktiekapital er mellem 200 000 og 400 000 Kr. — det Beløb, der kun gælder for nystiftede Banker. Vi er, som sagt, meget veltilfredse med, at man viser dette Hensyn, men skønt Venstre ikke vil paastaa, at Landet trænger til at faa oprettet en hel Mængde nye Banker, er vi alligevel en lille Smule ængstelige for, at der, naar man sætter Aktiekapitalen for en nystiftet Bank til 400 000 Kr., kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor det vilde være baade rimeligt og nyttigt, at der oprettedes en Bank, men hvor Bestemmelsen om de 400 000 Kr. kan vanskeliggøre eller umuliggøre det, og derfor vilde vi helst blive staaende ved de 200 000 Kr., som er det Beløb, der findes i den nugældende Lov, og som ogsaa fandtes i Lovforslaget af 1925 —26. De smaa Banker har nemlig ogsaa deres Mission. De smaa Banker rundt omkring i Landet røgter en udmærket og nyttig Opgave; de har de allerfleste Steder den Betydning for Egnen, at de anbringer deres Indskudsmidler paa selve den Egn, hvor de findes, medens Storbankernes Filialer ofte sender deres Indskudsmidler ind til Hovedsædet. Og ser vi paa den Statistik, der ledsager Lovforslaget over de sammenbrudte Banker og de Banker, der har været i Vanskeligheder de sidste Aar, saa viser den sandelig ikke, at det er de smaa Banker, der er paa det sorteste Brædt, og derfor synes jeg ikke, at man ved en Revision af vor Banklov skal stramme Betingelserne saa stærkt, som det her er foreslaaet i § 6 og § 4. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at han under den kommende Forhandling gaar ind for en Ændring af disse to Paragraffer i den Retning, vi fra vor Side ønsker.

Hvad § 9 angaar er Venstre tilfreds med, at der i 5te Stykke er sket den Ændring fra

Lovforslaget af 1925—26, at der nu ikke skal samtlige, men kun $\frac{2}{3}$ af Bestyrelsesmedlemmernes Samtykke til, at en Direktør eller en Filialbestyrer kan deltage i anden Erhvervsvirksomhed; det er en Lempelse, som Venstre ikke har noget imod.

Derimod stiller jeg mig lidt afventende overfor Bestemmelsen i Paragraffens næste Stykke, hvor det hedder:

„Saafremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion, en Filialbestyrer eller anden Funktionær i Banken paa Bankens Vegne fører Tilsyn med et Foretagende, i hvilket Banken er økonomisk interesseret, vil den paagældendes eventuelle Vederlag være at fastsætte af Bankens Bestyrelse.“

Jeg forstaar jo meget vel, at Formaalet med en saadan Bestemmelse er den, at vedkommende tilsynsførende ikke gennem det Vederlag, han oppebærer for sit Tilsyn, skal blive afhængig af det Foretagende, han fører Tilsyn med, men vi er her ved et saare vanskeligt Spørgsmaal, thi det at føre Tilsyn med et Foretagende kan jo være en lige saa vanskelig og betydelig — ja maaske en endnu vanskeligere — Opgave end at være Medlem af denne Virksomheds Bestyrelse, og derfor vil jeg gerne sige, at det, at Bankens Bestyrelse skal fastsætte Vederlag, hjælper ikke synderligt, hvis det er Virksomheden, der skal betale det. Denne Bestemmelse vil jeg derfor gerne have nærmere overvejet i det kommende Udvalg.

Til § 11 skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Det er fra en enkelt Side blevet nævnt overfor mig, at det sidste Punktum i § 11, 1ste Stykke, i visse Tilfælde skulde kunne virke generende i Ulaansvirksomheden, men efter de Oplysninger, der medfølger Lovforslaget, er Bestemmelsen, saa vidt jeg kan se, ikke for stram.

I § 12 opregnes Begrænsningerne for Ydelse af Laan og Kredit til en enkelt Kunde, og de to Procentgrænser, der er fastsat, 35 pCt. og 50 pCt., kan vi tiltræde; det almindelige bliver vel, at det bliver 50 pCt.s Grænsen, der anvendes. I 3die Stykke siges det saa, at

„Afvigelse fra de i 1ste Stykke nævnte Bestemmelser kan ske, for saa vidt Bankinspektøren under Hensyn til foreliggende Sikkerhed af lignende uom-